0441 0441

arvis q̄ de siccitate squalētibus rosa vix p̄venit: ramos
vero pulchri floris et fructus
ī locis humectis expādit. Cū
igitur intelligi datur in rosa ñ
v̄ginal' vita: q̄ sp̄ intēta sluē
tis scripturarum materiā inibi
floride cōuersatōis accipit:
et inter alios ecclesiastice vite
ordines q̄si rosa ceteris floribus
pulchrior in xp̄i amore flores
cit. Attende rebeccā rachel et
liam v̄gines filiā pharaonis
filias quoq; sacerdotis madiā
que iuxta aquas apparuerūt
qd' nichil aliud ē nisi qd' sc̄e
aīe sp̄ ex scripturarū irriga
cōe quasi rosa iuxta aquas
plātata p̄fecerūt. Porro q̄s
flos pulchrior vel rubicūdior
rosa. Quid in ecclesia pulchrius
quātū ad purā cōsciēciā vir
ginitate sacra. Sed ne fallat te ī
hoc sensu facies tua venustior
ceteris q̄ v̄go q̄ gloriatur ex spe
cie sua prestātia lutū vēdit
alicuius oculis suis decepta.
Sola igitur interiora sensibus
iste respicit: q̄ v̄go dn̄i co
gitat q̄ dn̄i sūt ut sit sc̄a et
sp̄ū et corpe: appetēs illi soli
placere qui conditor ē utriusque et regit utrūq; h̄c. Q̄d
appetitus laudis ex specie
formosa gracia sc̄itatis ex
cludat patet racio: q̄ sepe
terra pulcherrima spinarū
deformis vero interdū pul
chre segetis ferax ē. Sed mi
ror cū de rosa ageret cur dix
erit ipsam rosam plantatā
per. Cum excidit tibi qualiter
deus vineā de egypto trās
tulerit ipsāq; gentibus eiec
tis plātauerit sic alio loco
dicitur et plātaui vineā so
reth id ē electe vitis et pau
lus ego inquit plātaui a
pollo rigauit deus aūt incre
mētū dedit. Vis igitur
nosse rationabiles rose
plātationē. h̄c modis o
nibus per. Audi inquit filia
et vide et inclina aurem
tuā, et obliuiscere populū
tuū et domū patris tui
Quid ei plātatur de loco ī
locū trāsfertur ut locus secū
dus plāte nouelle fiat occa
sio fructus uberioris q̄ locus
primus egre radici obsiut
quā terra suscepto semine
sinu p̄fundiore nō abscon
dit. Itaq; plātacio rosarū
mutacio ē vel morum vel loco
rū sc̄e aīe xp̄m q̄rētis ī amo
re. Nisi ei se de loco ī locum
trāsponeret: de pulchro ad
magis pulchrū nō p̄tinge
ret. Quia igitur in domo pa
terna vl' cōsuetudīe vite p̄
uerse vel ciā cōmanēciū
lege vl' exēplo p̄ficere nō
poteras: xp̄o cultore et ip
so qd' voluit celesti pluuia
irrigāte in agro dn̄ico plā
tata es: ut tollatur occasio
sterilitati ubi gleba mētis
pinguescit irrigatione ce
lesti. Qd' ei dicitur eiecisti gē
tes et plantasti eā q̄d aliud
est nisi qd' in cōuisione fide
liū p̄mū spinis suis viciorum
spinis instat extirpādis:
post ea vero virtutibus fruc
tificādis. Rosa igitur ē plena
verecūdie v̄ginitatis plan
tacio eius virginitatis sāc
titas. Inde illud habes in
psalmo. Plātati in domo
dn̄i in atriis dei n̄ri flore
būt h̄c. Cū p̄ exēpla diui
norum fructuū nobis casti
monie cōseruāde paras
incitamētū: hortū excolis
rosarū et aromatū. Sed
qd' scriptū ē de matre dn̄i vir
gine v̄ginū om̄ principe qd'
sit q̄si plātacio rose ī iericho
nō satis occurrit cur locus ille
iericho differēciā roseis flo
ribus in sui singularitate ve
lut uberior ceteris indicat:
quasi gleba iericontina alia
rū regionū roseta p̄cellat
per. Quia de mistico fructu
ad litterā nudā si tamē nu
dā inquisicio tua nos īflec
tit: paucis oportet ostēdi q̄
causa sit roseti pulchrioris
qd' ciuitas ista p̄ponit. In ar
uis iericōtinis fons p̄rupit
antiquitus mire sterilitatis
intēperancie et amaritudīs:
utpote dignus suis cultoribus
Rivi eius nichil salutis et
gracie sua irrigacione p̄mi
serūt: immo circūiacencia
arua suis dāpnauere mea
tibus. Fons idē ad tēpora du
rauit helisei: nō mō potan
tibus pniciosus sed discriminis
plenus. Ab incolis igitur heli
seus p̄pheta pulsatus ut aquas
benedictiōe sanaret: quo re
mediū ciuibus unda restitu
ta cōferret: ī vas fictile no
uū salis modicū misit: quo